

یادداشت/ پیمان چهارگانه غرب آسیا و "دالان غذایی" جدید بین منطقه‌ای به قلم حسین شیرزاد

نویسنده : دکتر حسین شیرزاد، تحلیلگر و دکترای توسعه کشاورزی

اولین نشست رهبران «I2U2» در ۱۴ ژوئیه ۲۰۲۲، در جریان سفر جو بایدن، به رژیم اشغالگر قدس، به عنوان بخشی از تور چهار روزه او در خاورمیانه، با گرد هم آوردن نخست وزیر هند، نارندرا مودی، رئیس جمهور امارات، محمد بن زاید آل نهیان، لاپید، نخست وزیر اسرائیل، با هدف ترویج سرمایه گذاری مشترک در زمینه غذا، آب، انرژی، حمل و نقل، بهداشت و فضا برگزار شد. در حالی که کشورهای سراسر جهان با کمبود عرضه مواد غذایی اصلی روبرو هستند، امارات متحده عربی، اسرائیل و هند در حال ایجاد کریدور غذایی "هندی-خاورمیانه ای" هستند تا زنجیره ارزش جدیدی در غرب آسیا که از تجارت و فناوری غذایی سه کشور استفاده می کند، بوجود آورند. ژئواکونومیک محور مرکزی این همگرایی و هم افزایی برای شکل دادن به مقوله ای است که نوید یک نیروگاه جدید صادرات مواد غذایی را می دهد. کریدور غذای هند-خاورمیانه، یک زنجیره تامین مواد غذایی مقاوم قرن بیست و یکمی است که از فناوری‌های نوآورانه و هوشمند برای مقابله با تغییرات آب و هوایی استفاده میکند و امروزه در حال پیکربندی مجدد روابط تجاری در سراسر حاشیه جنوبی اوراسیا

است. برای واشنگتن، توسعه یک قوس ارتباطات تجاری از سواحل دریای عرب و هند به سواحل مدیترانه با محوریت اسرائیل و امارات متحده عربی، وزنه تعادل ژئوپلیتیکی جدیدی برای ممانعت از گسترش حضور تجاری چین در سراسر اقیانوس هند و اقیانوس آرام به خاورمیانه فراهم می کند. در اجلاس سران «I2U2» اهمیت این کریدور غذایی به طور برجسته ای نمایان شد. البته تدبیر اقتصادی یک «خاورمیانه چهارگانه» با محوریت کریدور غذایی هند و خاورمیانه تحت حمایت ایالات متحده یک ابتکار جدید نیست. در واقع، این کریدور بدون هیچ گونه دخالت ایالات متحده، از سال ها قبل در حال تکامل بود. اهمیت ژئوپلیتیکی و اقتصادی پروژه کریدور غذایی مبتنی بر نقش های حیاتی و در عین حال جداگانه ای است که امارات و اسرائیل قبلاً در پیشرفت سیستم های تولید و توزیع مواد غذایی در هند ایفا کرده اند. اما این نقش ها اکنون در هم آمیخته شده است. بی شک، عادی سازی روابط امارات و اسرائیل پس از امضای «توافق نامه ابراهیم» در سپتامبر ۲۰۲۰، همکاری سه جانبه میان امارات، اسرائیل و هند را ممکن ساخته است. اگرچه ایالات متحده از طریق قالب I2U2 در حال تبدیل شدن به یک مشارکت کننده فعال است، اما قدرت استراتژیک کریدور غذایی هند-خاورمیانه از این واقعیت ناشی می شود که به طور ارگانیک در بین سه کشور آسیایی توسعه یافته از طریق سرمایه گذاری مشترک بخش خصوصی، و از طریق توافقات عمومی دوجانبه مناسبات غذایی را توسعه می دهد. مشارکت های خصوصی اگرچه نیازی به واشنگتن به عنوان یک بازیگر اصلی ندارد اما مشارکت ایالات متحده در این کریدور از آن جهت می تواند سودمند باشد که آمریکا به دنبال تقویت حضور خود در معماری استراتژیک هند و اقیانوس آرام است. لازم به ذکر است که بخش هایی از سرمایه گذاری های مشترک در حوزه غذا بین امارات متحده عربی، هند و همچنین بین اسرائیل و هند در طول ۵ سال گذشته انجام شده است و در حال حاضر زیربنای پروژه کریدور غذایی به شمار می رود. با امضای اجلاس I2U2 سرمایه گذاری ۲ میلیارد دلاری امارات متحده عربی در ساخت پارک های غذایی در هند کلید خورد که از فناوری های کشاورزی هوشمند، فناوری پاک و انرژی های تجدیدپذیر اسرائیل و ایالات متحده استفاده می کند. این سرمایه گذاری بمنظور به حداکثر رساندن محصولات و در نتیجه به مقابله با ناامنی غذایی در جنوب آسیا و خاورمیانه طراحی شده و هدف آن کاهش «ضایعات و فساد مواد غذایی» است. به گفته بیانیه مشترک اجلاس، «کمک به به حداکثر رساندن بازده محصولات کشاورزی و به نوبه خود، کمک به مقابله با ناامنی غذایی در جنوب آسیا و خاورمیانه» از اهداف اصلی این طرح است. پارک های غذایی از سال ۲۰۱۹ بخشی جدایی ناپذیر از برنامه

لجستیکی امارات متحده عربی برای تشکیل کریدور غذایی بودند. راه‌حل‌های نوین کشاورزی، فناوری پاک و انرژی‌های تجدیدپذیر اسرائیل نیز برای مدت طولانی‌تری بخش مهمی از همکاری‌های مشترک تولید مواد غذایی با هند را تشکیل می‌دهند. کریدور غذایی هند و خاورمیانه از همزیستی بین نیاز استراتژیک کشورهای عربی خلیج فارس برای تضمین امنیت غذایی و ضرورت استراتژیک هند برای تقویت زنجیره ارزش تولید غذا سرچشمه می‌گیرد. بر اساس اندازه گیری محتوای کالری، هند دومین تولید کننده بزرگ مواد غذایی در جهان است اما براساس اندازه گیری ارزش کل محصولات کشاورزی در رتبه چهارم جهان قرار می‌گیرد، این دو شاخص نشان دهنده این واقعیت است که هند کمتر از ۱۰ درصد از محصول کشاورزی خود را پردازش می‌کند، بنابراین نیاز به فرآوری غذای در هند از هر زمان دیگر بیشتر جلوه می‌نماید. بیش از یک نفر از هر ۱۰ نیروی کار هند در بخش فرآوری مواد غذایی مشغول به کار است. بنابراین، دو مورد از بالاترین اولویت‌های استراتژیک دهلی نو شامل توسعه پردازش ثانویه مواد غذایی با ارزش افزوده بالاتر و همچنین "نیاز لجستیکی" است که از طریق یکپارچه‌سازی کارآمد فرایندهای از مزرعه تا مراکز توزیع خرده‌فروشی از ضایعات محصولات تولید شده و هدر رفتن غذا جلوگیری می‌کند. در سال ۲۰۱۷، هند ۱۴ توافقنامه مشارکت استراتژیک جامع را با امارات متحده عربی، سومین شریک تجاری بزرگ هند و همسایه دریای عرب امضا کرد. در میان توافقنامه‌ها سه مورد از اولویت‌های غذایی استراتژیک هند از طریق ایجاد چارچوب‌های همکاری اماراتی و هندی در فرآوری مواد غذایی، حمل‌ونقل دریایی، و لجستیک حمل و نقل و انبارداری سرد مورد توجه قرار گرفتند. این قراردادها به عنوان سکوی پرشی برای توسعه زیرساخت‌های لجستیک غذا و توزیع کریدور امارات متحده عربی عمل می‌کند. در واقع امارات؛ بعنوان موتور تدارکات و توزیع کریدور غذایی هند و خاورمیانه عمل می‌کند. در سال ۲۰۱۹، دو سال قبل از اختلالات عرضه مواد غذایی ناشی از کووید-۱۹ در سال ۲۰۲۱ و بسیار قبل از شوک‌های عرضه مواد غذایی ناشی از جنگ روسیه و اوکراین در سال ۲۰۲۲، امارات هند را در ایجاد یک پروژه عظیم ۷ میلیارد دلاری برای ایجاد یک کریدور غذایی امارات متحده عربی برای اطمینان از امنیت غذایی امارات و سایر کشورهای خاورمیانه و در نتیجه تحقق چندین تعهد درگیر نمود. غول توسعه املاک و مستغلات مستقر در دبی Emaar Group در سپتامبر ۲۰۱۹ وظیفه هماهنگ کردن ۷ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در کریدور غذا را بر عهده گرفت. تقریباً ۷۰ درصد از این بودجه برای سرمایه‌گذاری در پارک‌های بزرگ مواد غذایی در شهرهای مختلف هند در نظر گرفته شد. به نظر می‌رسد سرمایه‌گذاری ۲

میلیارد دلاری امارات در پارک های غذایی اعلام شده در بیانیه مشترک I2U2، ۲۰۲۲ بسته بندی مجدد بخشی از ابتکار عمل سال ۲۰۱۹ باشد. باقیمانده ۷ میلیارد دلار ابتکار برای کشاورزی قراردادی، تامین کالاهای کشاورزی و زیرساخت های مرتبط لجستیک غذا تعیین شده است. در این رابطه، اتاق بازرگانی دبی نیز شروع به کمک به هماهنگی نهادهای اماراتی و هندی در ایجاد زیرساخت لجستیکی اختصاصی برای کریدور غذایی کرد. رهبر زنجیره تامین جهانی غذا مستقر در دبی دی پی ورلد (DP World) بود، این شرکت تلاش برای ارائه راه حل های زنجیره تامین یکپارچه برای حمل و نقل و ذخیره سازی مواد غذایی را آغاز کرد تا بتواند کریدور غذا را فعال کند. پیش از این، در سال ۲۰۱۸، شرکت دی پی ورلد، و صندوق سرمایه گذاری و زیرساخت ملی هند (NIIF)، یک پلتفرم سرمایه گذاری ۳ میلیارد دلاری بنادر و لجستیک به نام (HIPL) تشکیل دادند، تا پایه و اساس این سرمایه گذاری ها را تنظیم نمایند. شرکت دی پی ورلد دارای ۶۵ درصد سهم و NIIF سهم ۳۵ درصدی در HIPL دارند. برای ایجاد یک زیرساخت حمل و نقل یکپارچه مواد غذایی در سراسر دریای عرب، اولین سرمایه گذاری HIPL به دست آوردن سهام کنترل ۴۰۰ میلیون دلاری در Continental Warehousing Corporation، یک شرکت پیشرو لجستیک چند وجهی با حضور پان هند بود. از سه سال پیش، شرکت دی پی ورلد، یکی از پایانه های کانتینری پیشرو در بندر جواهر لعل نهرو (JNPT) در سواحل دریای عرب بمبئی را تاسیس نمود که حدود ۵۰ درصد از محموله های کانتینری هند را اداره می کند. در ژانویه ۲۰۲۱، برای کمک به یکپارچگی کریدور غذایی، شرکت DP World شروع به ساخت یک منطقه آزاد تجاری در فاصله ۳ مایلی (۵ کیلومتری) از JNPT، با مساحت ۹۳۰۰۰ متر مربع انبار سرپوشیده، انبارهای کنترل شده با درجه حرارت و امکانات پیشرفته حمل و نقل کرد نمود. در ادامه گروه "شرف" مستقر در دبی به طور مشابه در دسامبر ۲۰۲۰ اعلام کرد که در حال برنامه ریزی برای سرمایه گذاری بیش از ۱ میلیارد دلار در کریدور غذا است. گروه شرف که در بیش از ۴۰ کشور فعالیت می کند و فعالیت های متنوعی را در بخش های حمل و نقل، لجستیک، زنجیره تامین و خرده فروشی دارد، پیش از این بیش از ۳۰۰ میلیون دلار برای ساخت خدمات زیرساخت لجستیک، انبارداری و ذخیره سازی که از کریدور غذایی پشتیبانی می کند، سرمایه گذاری کرده بود. گروه خرده فروشی "لولو" در ابوظبی که در حال حاضر سبزیجات، میوه ها، ماهی و گوشت را از هند تامین می کند، مانند سایر شرکت های اماراتی، در ایجاد این کریدور مشارکت دارد. با چشم انداز سه برابر شدن تجارت مواد غذایی بین امارات و هند تا سال ۲۰۲۵، این کریدور به دنبال اتصال مزارع هند از طریق

کل زنجیره ارزش تولید مواد غذایی به بنادر امارات است. مرکز چند کالایی دبی یک پلتفرم تجارت کشاورزی به نام "آگریوتا" ایجاد کرده تا کشاورزان هندی را با شرکت های مواد غذایی در امارات متحده عربی پیوند دهد. امارات متحده عربی می تواند غلات، میوه ها و سبزیجات را مستقیماً از کشاورزان هند خریداری کند تا به مراکز پردازش بزرگ پارکی که در این کشور ساخته می شود، با سرمایه امارات تحویل داده شود. وزارت اقتصاد امارات متحده عربی تخمین می زند که ۲ میلیون کشاورز هندی از کریدور غذایی سود خواهند برد و تخمین زده می شود ۲۰۰۰۰۰ شغل اضافی ایجاد کند. جاه طلبی هند برای تبدیل شدن به سبد غذایی برای خاورمیانه به توانایی آن در افزایش عملکرد کشاورزی خود بستگی دارد که به نوبه خود مستلزم مدیریت دقیق منابع آبی است. به موازات تعامل هند با امارات متحده عربی، همکاری های فناوری کشاورزی و فناوری پاک اسرائیل با هند، پشتیبانی اساسی برای این کشور آسیای جنوبی برای دستیابی به هر دو هدف فراهم می کند. بین سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۵، اسرائیل ۲۹ مرکز کشاورزی عالی را در سراسر هند به عنوان بستری برای انتقال سریع فناوری و بهترین شیوه ها تأسیس کرد. تنها در سال ۲۰۱۹، حدود ۱۵۰۰۰۰ کشاورز هندی در این مراکز آموزش دیدند. فراتر از طرح های توسعه دولتی، شرکت های کشاورزی اسرائیل نقشی متحول کننده در بخش کشاورزی و مدیریت آب هند داشته اند. شرکت حفاظت از محصولات کشاورزی اسرائیل ADAMA Agricultural Solutions یکی از شرکت های برتر در هند در این صنعت است که یک کارخانه فرمولاسیون در گجرات و یک مرکز تحقیق و توسعه در حیدرآباد راه اندازی نمود. هند بزرگترین صادرکننده برنج در جهان است که بیش از چهار صادرکننده بزرگ بعدی مجموعاً فروش دارد و ۴۰ درصد از تجارت جهانی برنج را به خود اختصاص داده است. برای چندین سال، شرکت اسرائیلی Evogene با شرکت هندی Rasi Seeds Ltd برای بهبود کیفیت و عملکرد برنج هندی همکاری کرد. شرکت پیشرو اسرائیلی (ProFit Agro Ltd) در ساختارهای کشاورزی برای کشاورزی جدید، اولین سیستم هیدروپونیک هندی خود را در سال ۲۰۱۹ در بنگلور راه اندازی کرد و به حرکت بیشتر هند به سمت کشاورزی صنعتی کمک کرد. هندی ها بصراحت میگویند، فن آوری های پیشرفته مختلفی که اسرائیل در در صنعت آنها پیشرو است، مانند کوددهی و محرک های زیستی، می تواند به کاهش آسیب به محصول ناشی از گرمای شدید و خشکسالی ناشی از آب و هوا کمک کند، مشارکت اسرائیل در کریدور غذایی نیز از همکاری اسرائیل و هند در فناوری های نوآورانه و ترویج استارت آپ ها ناشی می شود. در حالی که بسیاری از بزرگترین شرکت های هند در چند سال گذشته در اکوسیستم نوآوری اسرائیل

سرمایه‌گذاری کرده‌اند، اسرائیل نقش کلیدی در پیشرفت اکوسیستم نوآوری خود هند داشته است. مرکز بین‌المللی کارآفرینی و فناوری هند، متا انکوباتور که معمولاً به عنوان iCreate شناخته می‌شود، در سال ۲۰۱۸ با مشاوره و پشتیبانی سازمان نوآوری اسرائیل و سهامداران بخش خصوصی اسرائیل تأسیس شد. همکاری نوآوری و فناوری بین استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های دو کشور از قرارداد همکاری سپتامبر ۲۰۲۰ که بین iCreate و پلت فرم نوآوری بخش خصوصی غیرانتفاعی اسرائیل، Start-Up Nation Central امضا شد، تقویت شده است. رابطه نزدیک بین اکوسیستم‌های نوآوری اسرائیل و هند، تولید سرمایه‌گذاری مشترک تجهیزات کشاورزی هوشمند با آب و هوا را در هند ایجاد کرده است که یک لایه حمایتی اضافی برای ادغام کریدور غذایی هند و خاورمیانه بوجود می‌آورد. در سال ۲۰۱۸، مشارکت در سرمایه‌گذاری مشترک بین استارت‌آپ کشاورزی هند ویودا و استارت‌آپ اسرائیلی Agrosolar Irrigating Systems با تامین مالی از صندوق تحقیق و توسعه صنعتی و نوآوری فناوری هند و اسرائیل (I4F) که خود پروژه مشترک هند است تسهیل شد. وزارت علوم و فناوری دولت و سازمان نوآوری اسرائیل، Agrosolar قبلاً یک سیستم پمپاژ و آبیاری با انرژی خورشیدی خارج از شبکه توسعه داده بود تا به کشاورزان دارای مزارع کوچک اجازه دهد تا در شرایط فصل خشک مزارع ۲٫۵ تا ۵ هکتاری (۱-۲ هکتار) را با قیمت مناسب آبیاری کنند، شرکت Vyoda از شرکتهای زیر مجموعه و تابعه گروه گروه (NR) هند، یک مرکز تحقیق و توسعه در تل آویو افتتاح کرد تا از تخصص اسرائیل در توسعه محصولات کشاورزی و راه اندازی سیستم های آبیاری قطره‌ای استفاده کند. در سال ۲۰۲۰، این دو شرکت ۵۰ واحد آزمایشی تولید کردند که تعدادی از آنها در مزارع ایالت کارناتاکا هند نصب شده اند به فاصله دو سال بعد شرکت Vyoda تولید این سیستم ها را در یک کارخانه جدید در میسور، کارناتاکا، برای فروش در هند و ایالات دیگر آغاز کرد. به طور مشابه، شرکت سازنده سیستم‌های آبیاری قطره‌ای اسرائیل (متزر) و شرکت (Skipper) تولیدکننده خطوط لوله هندی، یک مرکز تولیدی برای ساخت اجزای سیستم آبیاری قطره‌ای به عنوان یک سرمایه‌گذاری مشترک ۵۰-۵۰ ایجاد کردند. کارخانه اختصاصی مستقر در سایت تولید اسکپرز حیدرآباد در آوریل ۲۰۲۰ با ظرفیت اولیه سالانه برای ساخت ۸۸ میلیون متر محصولات آبیاری قطره ای و آبیاری بارانی برای فروش در هند و سایر بازارهای آسیایی به بهره برداری رسید. فناوری آبیاری قطره‌ای اسرائیل بخش مهمی از استراتژی هند برای مقابله با کمبود آب فزاینده را تشکیل می‌دهد که کشاورزان را مجبور می‌کند جایگزین‌هایی برای آبیاری غرقابی بیابند، که در آن ۵۰ درصد آب

مصرفی هرگز به محصول نمی‌رسد. در فوریه ۲۰۲۲، امارات متحده عربی یک توافقنامه مشارکت اقتصادی جامع با هند امضا کرد که بر اساس آن تعرفه‌ها بر حدود ۹۰ درصد محصولات تجاری دوجانبه حذف می‌شود. پس از آن، در ماه می ۲۰۲۲، قرارداد تجاری اماراتی و هندی با امضای توافقنامه تجارت آزاد مشابهی بین امارات و اسرائیل همراه شد که بر اساس آن تعرفه‌ها بر روی حدود ۹۶ درصد از کالاهای مبادله شده حذف خواهند شد. از زمان توافق آبراهام، تجارت دوجانبه امارات متحده عربی و اسرائیل از ۲٫۴۵ میلیارد دلار فراتر رفته است و حجم تجارت دوجانبه سه ماهه اول ۲۰۲۲ آنها از یک میلیارد دلار فراتر رفته است. انتظار می‌رود که توافق تجاری امارات و اسرائیل طی پنج سال آینده این تجارت را ۱۰ میلیارد دلار افزایش دهد. انعقاد این دو قرارداد تجاری راه را برای امارات، اسرائیل و هند برای آغاز هماهنگی سه جانبه در توسعه کریدور غذایی هند و خاورمیانه هموار کرده است. همانطور که سفیر رژیم اشغالگر قدس در هند پس از امضای دومین قرارداد تجاری اشاره کرد، توافق تجاری امارات و هند و توافق تجاری امارات متحده عربی و اسرائیل به صورت پشت سر هم بعنوان یک موفقیت بزرگ برآورد می‌گردد. پتانسیل همکاری‌های سه جانبه و مشارکت‌های تجاری گسترده. برگزاری گفت‌وگوی سه جانبه بین سران دولت‌های امارات، اسرائیل و هند گام طبیعی و منطقی بعدی در پیشبرد پروژه کریدور غذایی بود. از این منظر، جنبه بدیع اجلاس سران I2U2 در ۱۴ جولای ۲۰۲۲، قالب چهارجانبه با مشارکت ایالات متحده بود. اعلامیه اسرائیل در همان روز مبنی بر اینکه مناقصه خرید بندر حیفا خود را به کنسرسیومی به رهبری یک شرکت بندری هند واگذار کرده بود، نشانه قوی این بود که ایجاد یک زنجیره تامین بین منطقه ای جدید و کریدور غذایی هند و خاورمیانه دارای شتاب تجاری و منطق اقتصادی خاص خود است. به اعتقاد محققین، هند و شرکای آن در غرب آسیا به هم پیوستند تا زنجیره تامین قرن بیست و یکم را در پی جنگ رو به رشد در اروپا انعطاف‌پذیرتر کنند. اثر موجی جنگ، جهان را با کمبود قابل توجهی از منابع غذایی اصلی مواجه کرده است. برای مقابله با این کمبود بی سابقه، هند، امارات و اسرائیل از هم افزایی خود برای تشکیل آنچه می‌توان آن را “دالان غذایی” نامید، استفاده کردند. این کشورها موظف به ایجاد فناوری‌های هوشمند آب و هوایی برای پیکربندی مجدد روابط تجاری در سراسر آسیای غربی و بیشتر شرق به اروپا هستند و تا حد زیادی نفوذ هند را در منطقه اوراسیا تقویت می‌کنند. این ابتکار به دنبال ارتقای تلاش‌های انباشته از طریق سرمایه‌گذاری در تقویت بخش‌های آب، غذا، انرژی، بهداشت، حمل‌ونقل و فضا بود. “کریدور غذایی” بین هند

و خاورمیانه به دلیل ماهیت "ارگانیک" آن از اهمیت راهبردی هم برخوردار است، یعنی بدون دخالت ایالات متحده و کاملاً بر اساس روابط دوجانبه بین سه کشور و تلاش های بخش خصوصی این کشورها در حال توسعه است. سرمایه گذاری مشترک و ایجاد کریدور غذایی هند و خاورمیانه را میتوان نوعی "همزیستی" بین کشورهای عربی خلیج فارس و هند توصیف کرد که برای تضمین امنیت غذایی و همچنین تقویت تولید در هند ارزشمند است. برای تقویت ابتکارات متری، امارات متحده عربی وعده سرمایه گذاری ۲ میلیارد دلاری در ساخت پارک های غذایی در هند را داد که به "به حداکثر رساندن بازده محصولات کمک می کند." هند، به طور مشترک با شرکای خاورمیانه و غرب آسیا، برای مقابله با ناامنی غذایی در حال ظهور از زمان ضربه گسترده به زنجیره های تامین در میان همه گیری دو ساله کووید، تلاش کرده است. حتی قبل از آن، دهلی نو؛ قرارداد مشارکت استراتژیک جامع (CSP) ای را با امارات متحده عربی برای اولویت بخشیدن به بخش مواد غذایی، از جمله حمل و نقل دریایی، پردازش ثانویه، لجستیک و موارد دیگر امضا کرد. درست قبل از همه گیری و متعاقب آن جنگ روسیه و اوکراین، که شوک های غذایی عظیمی را به همراه داشت، در سال ۲۰۱۹، هند و امارات متحده عربی پروژه ای به ارزش ۷ میلیارد دلار به سمت تدارک کریدور غذایی انجام دادند. سرمایه گذاری اماراتی ها به تضمین امنیت غذایی در سایر کشورهای خاورمیانه هم کمک کرد، و تعهدات مشارکت استراتژیک CSP را به واقعیت تبدیل کرد. هدف هند برای تبدیل شدن به "سبد غذایی" خاورمیانه اساساً بر تحقق تجارت مواد غذایی با امارات تا سال ۲۰۲۵ استوار است، که تنها در صورتی رخ خواهد داد که هند بتواند تولیدات کشاورزی خود را افزایش دهد. هر دو کشور مشتاق به پیوند دادن مزارع هند در ساحل غربی به بنادر امارات متحده عربی برای بازاری بزرگتر و پربارتر هستند. همچنین، امارات انتظار دارد که این کریدور غذایی نزدیک به ۲ میلیون کشاورز را به کار گرفته و نزدیک به ۲ میلیون شغل ایجاد کند. با آغاز به کار خطوط هوایی "آکاسا" در هند، رژیم غاصب اسرائیل در حال بازی «قدرت فناوری کشاورزی و نوآوری» در منطقه است. در همین حال، صهیونیست ها، مسئولیت افزایش تولیدات کشاورزی هند را هم بر عهده گرفته است که حمایت اساسی در توسعه فناوری و محصولات سازگار با محیط زیست را فراهم می کند. اسرائیل در حال حاضر نزدیک به ۲۹ مرکز کشاورزی در سراسر هند ایجاد کرده است تا دسترسی به فناوری های نو و بهترین شیوه های تولید زراعی باغی را تسهیل کند. تا سال ۲۰۲۱ حدود ۱۵۰۰۰۰ کشاورز از این مراکز بهره مند شده اند. این سرمایه گذاری سه جانبه، که توسط توافقنامه مشارکت اقتصادی

جامع و توافق تجاری امارات و هند در فوریه و می ۲۰۲۲ تقویت شده است، راه را برای آینده ای قوی در بخش مواد غذایی هموار کرده است. کریدور هند-عربی-مدیترانه جاه طلبانه ترین پروژه ای است که بُعد جدیدی به تخیل ژئواکونومیک آن می بخشد. شیوع COVID-19 و کسری اعتماد در سطح جهان به دلیل هژمونی چین و جنگ مداوم روسیه و اوکراین، خلاء جدی در حوزه زنجیره تامین ایجاد کرده است. در چنین زمان سختی، هند و امارات آماده هستند تا وضعیت موجود در حوزه زنجیره تامین، تولید و توزیع را از طریق این شبکه حمل و نقل چندوجهی معکوس کنند. این کریدور غذایی؛ هند، امارات متحده عربی، عربستان سعودی، اردن، اسرائیل و یونان را از طریق دیپلماسی زیرساختی با محوریت عنصر غذا تجدید نموده و راه را برای فضای اقتصادی بین قاره ای تجارت آزاد هموار می سازد. همانطور که پیش بینی شده است، کالاها از هند از طریق بنادر بمبئی این کشور برای انتقال به بندر امارات و از آنجا از طریق راه آهن که از عربستان سعودی و اردن عبور می کند، به بندر حیفا در اسرائیل و متعاقباً از طریق دریا به بندر در اسرائیل منتقل می شود. انتظار می رود در بندر آزاد "پیرئوس"، در یونان، ترانشیپ در یک دوره ۱۰ روزه پوشش داده شود. این مدت زمان ۴۰ درصد سریعتر از مسیر دریایی معمولی و شلوغ کانال سوئز فرض شده است. چهار بندر اصلی که برای عملیاتی کردن این کریدور درگیر خواهند شد عبارتند از بندر بمبئی و بندر جواهر لعل نهرو از هند، بندر جبل علی دبی، حیفا اسرائیل و پیرئوس یونان.

شرکت جهانی لجستیک دبی (DPW) (DP World) سرمایه گذاری عظیمی در زیرساخت های بندری هند، به ویژه در سواحل غربی هند انجام داده است تا اتصال دریایی بی وقفه و موثر بین بندر جبل علی و بندر بمبئی را تضمین کند. شرکت DPW و بانک Leumi اسرائیل و گروه بندر بین المللی شانگهای چین در بندر حیفا برای توسعه و افزایش ظرفیت پایانه های کانتینری سرمایه گذاری کرده اند. علاوه بر این، تلاش دولت اسرائیل برای خصوصی سازی بندر حیفا، زمینه را برای شرکت هندی "بنادر آدانی" برای تصاحب ۷۰ درصد از سهام به ارزش ۱٫۱۸ میلیارد دلار باز کرد. موفقیت این معامله محصول تصمیم جمعی هند، اسرائیل، ایالات متحده و امارات در قالب معاهده (I2U2) برای گشودن کریدور اقتصادی هند-عربی-مدیترانه ای به عنوان جایگزینی برای توسعه طلبی (ابتکار کمربند و جاده) چین (BRI) است. گفتگوهای تجاری هند با اتحادیه اروپا و بریتانیا از قبل آغاز شده و تلاش هایی برای تضمین توافقات تجاری چندجانبه صورت گرفته است. با این حال، اولین ورود

شرکت "آدانی" به یک بندر بین‌المللی و ورود به شلوغ‌ترین بندر ژئواستراتژیکی و ژئواکونومیکی حیاتی مانند دومین بندر بزرگ اسرائیل، نقش هند را به‌عنوان یک بازیگر بین‌المللی تأثیرگذار در حوزه تجارت غذا و زنجیره تأمین کالاهای اساسی ارتقا می‌دهد. جدا از این بنادر کاربردی (بندر بمبئی، بندر امارات، بندر حیفای و بندر پیرئوس)، حمل و نقل زمینی از دبی به بندر حیفای شامل امارات، عربستان سعودی، اردن و اسرائیل است. اتصال ریلی بندر دبی به "الغویفات" در مرز امارات و عربستان سعودی شامل یک مسیر ۱۳۹ کیلومتری توسط شرکت "ریل اتحاد امارات" تکمیل شده است. یک جاده ریلی ۱۳۹۲ کیلومتری که منطقه "حرص" در جنوب شرقی عربستان سعودی الخرج، ریاض، بریده و الحدیثه در مرز عربستان و اردن را پوشش می‌دهد، این مسیر اکنون عملیاتی و آماده بهره‌برداری است. البته راه آهن عربستان سعودی (SAR) اتصال و جنبه‌های لجستیکی آن بخش را تضمین نموده است. در عین حال یک مسیر ۳۰۰ کیلومتری دیگر نیز که الحدیثه را به بندر حیفای متصل می‌کند و از اردن می‌گذرد باید تکمیل شود تا کریدور تجاری چندوجهی عملیاتی شود. اردن نیز یکی از ذینفعان این پروژه خواهد بود و روابط قابل اعتمادی با اسرائیل، امارات و ایالات متحده ایجاد کرده است. این کریدور تجاری چندوجهی، منطقه اقیانوس هند را از طریق غرب آسیا به مناطق مدیترانه متصل می‌کند. این پروژه بلندپروازانه احتمالاً در سال ۲۰۲۴ روشن خواهد شد امری که این پیش از آگوست ۲۰۲۰ غیرقابل تصور بود. در حقیقت با امضای توافقنامه ابراهیم در سال ۲۰۲۰ بود که اسرائیل، امارات، بحرین و ایالات متحده را برای همکاری مشترک در منطقه دور هم جمع کرد. این ابتکار می‌تواند به تدوین کریدور عربی- مدیترانه منجر شود. دانش فنی و پتانسیل ظرفیت سازی هند و کارکردهای تولید و توزیع و ردپای عمیق هند در غرب آسیا کلید موفقیت این کریدور خواهد بود. انتظار می‌رود این کریدور هند را با کشورهای مدیترانه‌ای، بازارهای اروپایی و مراکز تولیدی مرتبط کند. اروپا ممکن است به هند نوعی از برون‌سپاری را مأموریت دهد تا با سهولت نسبی و سرعت بیشتر به منبع تولید و محصولات نهایی دست یابد و از وابستگی اروپا به چین به میزان قابل توجهی بکاهد. کریدور هند - عربی - مدیترانه، سهامداران برجسته را به ترسیم مسیر همکاری اقتصادی و مشارکت تجاری در بخش‌های تولید مواد غذایی، فرآوری و غیره سوق داده است. مشارکت چندجانبه بین هند، امارات، عربستان سعودی، بحرین و اسرائیل منجر به تدوین پروژه کریدور غذایی هند و خاورمیانه شده و علاوه بر این، امارات و عربستان سعودی به میزان قابل توجهی در هند سرمایه‌گذاری کرده‌اند. نوسازی سیستم کشاورزی

و مدیریت آب، کشاورزی علمی را در هند تشویق و اهمیت کشاورزی را تقویت می کند. از سوی دیگر، اسرائیل حمایت مالی فنی خود را در زمینه تامین دانش علمی و فناوری پیشرفته در این زمینه گسترش داده است. هر دو کشور هند و اسرائیل در حال همکاری نزدیک برای تولید نیمه هادی ها و پهپادهای بسیار پیچیده هستند. در صورت تبدیل شدن هند به قطب تولید نیمه هادی ها، صنعت خودرو اروپا و سایر بخش های مرتبط ممکن است برای نیازهای خود به هند وابسته باشند. سرمایه گذاری های مشترک در فناوری نوآورانه، انرژی سبز، باتری الکتریکی، خودروی الکتریکی، ایستگاه های شارژ باتری، کشاورزی مبتنی بر فناوری، و غیره که شامل سرمایه گذاران و شرکای متعدد می شود، به هند در گسترش اهرم ژئواکونومیک خود در اروپا نیز کمک می کند. در چنین سناریویی، ظرفیت هند برای ظهور به عنوان یک "هاب تولیدی"، احتمالاً شرکت های بزرگ جهانی را برای سرمایه گذاری و به حداقل رساندن وابستگی شان به چین و یافتن جایگزین مناسب جذب می کند. امارات متحده عربی این بعد را به خوبی درک کرده و اشتیاقی استثنایی در سرمایه گذاری در بنادر، حمل و نقل و لجستیک در سواحل غربی هند ابراز کرده است. این کشور با هند در زمینه زنجیره غذا همکاری می کند تا سیر تکامل هند به سمت تبدیل شدن به یک نیروی اصلی در بخش زنجیره تامین کشاورزی را به اشتراک بگذارد. امارات نیز به جنبه تجدیدناپذیری ذخایر نفتی و ذخایر فسیلی خود آگاه است. مشارکت با هند در چندین بخش به این کشور کمک می کند تا اقتصاد خود را متنوع کند و وابستگی منحصر به فرد به منابع متعارف اقتصاد خود را کاهش دهد. این الزامات "ژئواکونومیک"، امارات متحده عربی را به هند متصل می کند تا ثبات قدرت اقتصادی خود را از هرگونه نوسانات احتمالی تضمین کند. به بیانی دیگر، این ماهیت پایدار کریدور هند-عربی-مدیترانه را توضیح می دهد. از این رو، این کریدور یک تغییردهنده واقعی بازی خواهد بود که اقیانوس هند را به دریای مدیترانه متصل می کند و به انعطاف پذیری زنجیره تامین کمک می کند و متعاقباً راه را برای معماری اقتصادی جوامع در منطقه هموار می کند. در واقع، اجلاس سران I2U2 به نفع همکاری اقتصادی، قصد دارد تا ژئوپلیتیک را نادیده بگیرد. برخی از I2U2 به عنوان "کواد جدید" یا "چهارگانه خاورمیانه" یاد کرده اند به نظر تئوریسین های آمریکایی، گروه بندی هند، اسرائیل، امارات متحده عربی و ایالات متحده تنها در صورتی موفق خواهد ماند که منادی حال و آینده در حوزه توسعه اقتصادی باشد و نه زندانی گذشته در حوزه امنیتی؛ چنین مشارکتهایی با قدرتهای میانی که علیرغم تفاوت های استراتژیک نقش حیاتی ایفا می کنند، الگویی ارزشمند برای شکل دهی به

پویایی‌های منطقه‌ای آینده در خاورمیانه و فراتر از آن ارائه می‌کنند. چنانکه بایدن گفت: «نشست I2U2 تنها اولین قدم و فرصتی برای نشان دادن ارزش این قالب جدید برای همکاری بین چهار کشور است. پارک‌های غذایی این پتانسیل را دارند که بازدهی مواد غذایی هند را به طور پایدار تا سه برابر در طول پنج سال افزایش دهند این امر به مقابله با ناامنی غذایی در جنوب آسیا و خاورمیانه کمک می‌کند. پارک‌های غذایی، فناوری‌های «هوشمند برای آب و هوا» را برای صرفه‌جویی در مصرف آب، استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر (بادی و خورشیدی) که با سیستم ذخیره‌سازی انرژی باتری تکمیل می‌شود، حتی ضایعات مواد غذایی را به کار خواهند گرفت. انتظار می‌رود این طرح‌ها به هند کمک کند تا سهم خود را به عنوان یک مرکز زنجیره تامین جهانی در بخش‌های مواد غذایی و انرژی‌های تجدیدپذیر بهبود بخشد. پروژه انرژی‌های تجدیدپذیر به هند کمک می‌کند تا به هدف آب و هوا و انرژی خود یعنی ۵۰۰ مگاوات ظرفیت سوخت غیرفسیلی تا سال ۲۰۳۰ دست یابد اگرچه اجلاس I2U2 اساساً بر روی کار در جهت تضمین امنیت غذایی متمرکز بود و در حال حاضر تمرکز آن بر مشارکت‌های اقتصادی با محوریت غذا است اما این چارچوب دیپلماتیک جدید آغاز یک تغییر استراتژیک منطقه‌ای است که می‌تواند معماری امنیتی غرب آسیا را از کانال سوئز تا تنگه مالاکا «باز طراحی» کند. بعبارتی تشکیلات سه جانبه امارات، رژیم اشغالگر قدس، هند می‌تواند به عنوان پایه یک پیکربندی تجاری بزرگتر در نیمه غربی هند و اقیانوس آرام با اضافه شدن سایر کشورهای عربی خلیج فارس، اردن، مصر یا کشورهای بزرگتر باشد. برای ایالات متحده، مشارکت منطقه‌ای شاخ آفریقا در کریدور غذایی هند-خاورمیانه یک خواست استراتژیک است که بخش مهمی از رویکرد واشنگتن به دریای عرب و گستره وسیع‌تر اقیانوس هند و آرام را تشکیل می‌دهد. ژئوپلیتیک خاورمیانه علیرغم پیمان ابراهیم کماکان ناپایدار است ظهور این چارچوب جدید به وضوح نتیجه پیمان ابراهیم در اوت ۲۰۲۰ و امکاناتی است که این روند برای صهیونیسم بین الملل و امارات ایجاد کرده اند تا با هند و ایالات متحده در یک سکوی همکاری قرار بگیرند. از این روی ضروری است تا ایران با بصیرت و دقت بیشتری این دالان تکنولوژیک غذایی را تحت رصد خویش قرار داده و نتایج و پیامدهای آن را مستمرا مورد مذاقه و سنجش و ارزیابی قرار دهد.